

Mors kokebok

– den fineste arven

Når jeg googler brune pinner får jeg 137.000 treff. For meg er det én oppskrift som gjelder. Den finnes ikke på nett, den er nesten uleselig og «krydret» med mjøl og fett.

Av Åse Kari Gravråk

Det er min mor Berits brune pinner det handler om, jeg var nemlig sikker på at de brune pinnene var mors oppfinnelse og oppskrift i hele barndommen. Da jeg ble eldre og fikk vite at det var flere som bakte brune pinner trodde jeg at alle hadde fått mors oppskrift. Det var hardt å svelge sannheten, at dette var lettvinde kaker som veldig mange husmødre bakte til jul.

Oppskrifta til mor Berits brune pinner fra 1965 er fortsatt godt bevart i kokeboka sammen med andre håndskrevne mat- og kakeoppskrifter. Mellom slitte permer er det samlet alt fra middagsmenyer fra Graff husmorskole i 1951 til Kaptein Kidds eplekake på slutten av 90-tallet.

Nesten alle ark i kokeboka har løsna fra permen, hver eneste side er for meg en liten skatt. Ved siden av oppskriftene er dato og små notater skrevet i høyre hjørne. Ved en oppskrift er det notert «ikke vellykket», ved en annen står det «bondevinnemøte». Navn på hvem hun har fått oppskriften av er også ofte notert.

Det ser ut til at kokeboka rett som det er har vært oppi mjølbollen og under smørpakka. Et svart hull på et par sider vitner også om en svarv bortpå kokeplata. Etter som årene gikk og boka ble utskrevet ble lapper med nye oppskrifter puttet inn mellom sidene. Men plutselig kan det dukke det opp et farsdagskort fra 1970, eller en liten lapp med telefonnummer til ei gammel venninne i Sverige.

Nå nærmer det seg jul og tid for Berits brune pinner. For meg spiller det ingen rolle med 137.000 treff på Google. Jeg har en snart uleselig oppskrift som er den beste og mest originale av dem alle.

